

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadónivatal

Brassó. Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

a kiadónivatalban, Gross G., Polanek F., és Friedmann F. üzletében.

Felolvas szerkesztő:

Dr. VAINA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ

2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24
3 hasábos garmondsor 16 f. Nagyobb többszöri hirde-
tésnél kedvezmény.

Nyílttér sora 30 f.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja előre fizetendő.

Roth Lajos tanítványa.

Brassó, szept. 5.

Brassói szászok laknak is Bukarestben, el is utazgatnak oda ha éppen dolguk akad. A Kronstädter Tageblatt szerkesztője Wächter ur, szerkesztője egyuttal a bukaresti Rumänische Lloyd-nak, Bömches ur pedig, a Bukarester Tageblatt kiadója, aki különben igen szeretetreméltó, finom uriember, szintén brassói származású. Ezek az urak, a véletlenül Bukarestben időzött brassói szászokkal együtt szeptember 2-án összejöttek az Oppler-féle vendéglőben s nagyokat ittak a szedáni diadal immár rég elhalt hőseinek — egészsé-
gére. Egy kis meggondolatlanság mindenestre volt a dologban, mert Bukarestben francia konzulátus és francia polgárság is van, ezeket pedig alig ragadhatta el a tisztelt brassói uraknak hangos szedanozása, melyet saját bukaresti német lapjaikban még hangosabbá iparkodtak tenni. Node, a mi a francziákat bántja, nem kell, hogy minket is bántson. A Kr. Tageblatt bukaresti tudósítója, aki bizonyára maga a szer-

kesztő, egész őszintén beismeri, hogy az összejövetelen bizony kevesen voltak. A mi semmiesetre sem annak a jele, mintha szászaink Romániában akárcsak német fajrokonainknál is nagyobb népszerűséget élveznének. Ismerik őket! A németországi német sefteket csinál Bukarestben, nem politikát, mint akárhány szász. Mivel hát a Szedán-ünnep Bukarestben kocsmai pohárkocintásra zsugorodott össze, s mivel az mindössze a francziák érzékenységét bánthatja, napirendre is térhetünk fölötte.

Ja, de az éremnek másik oldalán ott van Roth Lajos, s a hátára kapaszkodva, diadalmasan — Obert Ferencz ur. Az idő így hozza össze az embereket, s így rövidíti meg a távolságokat. A brassói szászoknak Bukarestbe kellett menniök s a világtörténelemből Szedánt üstökön ragadniök, hogy Obert Ferencz urat, a tiszteletreméltó papot és tudóst, akit legalább a kolozsvári egyetem tiszteletbeli doktornak választ-hatna meg, mint Roth Lajos igazi tanítványát üdvözölhessék. Nem találja-e mindenki furcsának ezt az eljárást? Obert csaknem félszázaddal ezelőtt irt

egy dalt, amely őt nem segítette föl a Parnassusra; most a rendőrség keresi nála a dalt, s az nem viszi le a börtön mélyére; kit ünnepelnek tehát? A költőt vagy mártírt, a mi nincs? Ha pedig a Roth Lajos tanítványát ünnepe-
pelnék, az ellen már azért is tiltakoz-nánk, mert az érdemekben megőszült, nemes Obertet nem engedjük egy sorba állítani holmi — hazaárulóval. Mi jobban meg tudjuk becsülni a szászok előkelőségeit, mint ők maguk. Nem is tartjuk egyébnek, éretlen szereplésnél mindazt, amit az Obert-féle üdvözlő irattal megcselekedtek. A brassói szászok nagyobb lármát akartak csapni, hát elmentek Bukarestbe, s hogy Obertnek a szemei is jobban megteljenek az öröm könnyüivel, hát onnan küldenek a brassóiaktól aláírt üdvözlő feliratot. Még csak a macedon forradalmi bizottság tagjainak az aláírása hiányzik, azzal együtt a dolog a legjobb eredménynek örvendhetne. Így, sajnos, az Obert bukaresti ünneplése nem sikerült. Azaz hogy mégis. Elérték a céljukat: megint sikerült a magyarok ellen ki-törni és bennünket megbosszantani.

A „Brassói Lapok” tárczája.

A fegyencz.

— A „Brassói Lapok” eredeti tárczája. —

Beszély: Irta By.

A szebeni véres esataterén az elhul-lott honvédhuszárok között hörg mély se-bében két tiszt: egyik magyar, másik lengyel.

— Ilinszky! En meghalok és senkim sincs. Te hontalan vagy; maradj Erdély-ben, légy örökösöm!

A Szászsebesre vonuló magyar had sebesültjei közé felrakták a két bajtársat is. Utközben kiszenvedett Szalánczy, mi-után összes hunyadmegyei birtokát Ilinsz-kyre iratta vala.

Bekövetkezett a temesvári csatavesztés és Világos. Ilinszky pedig elfoglalta elhunyt barátjának birtokát a Retyezát al-ján, elrejtve a világtól. Őszi estén érkezett oda; egyetlen élő lény, az elaggott tiszt-tartó fogadta. A felszabadult jobbágy-

cselédek mind elhagyták volt az ud-vart. Dohadt levegő tódult ki a kinyitott termekből.

— Ez lesz uj honom?

— Ez! válaszolt a tiszttartó.

Az uj birtokos végigsétált a lakon s végigszemlélte a fali képeket, azokat a marczona férfiarczokat s magas homloku nőalakokat. Azt találta, hogy a Búg mel-letti szülőháza s e között kevés a kü-lönség. Otthonosan érezte magát.

Egyszer csak belép egy fiatal csinos nő, csecsemővel karján, s egész nyugod-tan mondja:

— Ez a fiu Szalánczy urtól való. En vagyok az anyja.

— Jól van, szól nevetve Ilinszky. Elveszlek, s itt maradtok. Van-e a hely-ségben pap?

— Hogyne volna! Még pedig oláh.

— Annál jobb; hivd ide!

Kis vártatva megérkezett a pópa egyházi diszben kántorával együtt s ke-netteljesen összeadta az uj párt.

Az elhanyagolt birtok paradicsommá

alakítottát. A munkakedvet fokozta a családi boldog élet. Ilinszky zongorát állí-tott be s Beethoven szellemének melegé-vel tölté el a magányos lakot. Télen fes-tett s nyáron kertészkedett. Naponta ki-fárasztá magát lovaglásban s akkor két gyönyörű kar ölelése várakozott rá a pit-varban. Elzárkozott a külvilágtól: egész világát fellelte nyájas tűzhelyén.

S a kis Ilinszky nőttön nőtt apja szellemében. Rousseau rendszere lett ne-velésének irányává. Akaraterős, jellem-szi-lárd ifjuvá növekedett. Atyja volt egye-düli, de leggondosabb nevelője és tanítója. Zene, nyelvismeret és sport dolgában pá-ratlan ügyességre tett szert.

De a halál hirtelen elragadá tőle a lovagias deli atyát, kit nemsokára a gyön-géd anya is követte sirba.

A tisztartó egyetlen fia, ki véle ta-nult és játszott, vívott és lovagolt, volt egyedüli barátja. Furesa életmódot foly-tattak. Versenyt dolgoztak mezőn, réten, kertben és alvás helyett éjeket lovagoltak a vadonban. A nép valóságos

Alapítottatott 1867.

Helmbold L. Örökösei

ékszerészek

(tulajdonos: HELMBOLD VIKTOR)

Weisz Mihály-utca 24. sz. 2. (saját ház.)

Legnagyobb raktár: ékszer, arany és ezüst árukban, ezüst evőeszközök

Schweiczi zsebórákban: arany, ezüst és nickel stb.

Ezüst és fém övek. — Mindenféle öveknek ujjaalakítása.

Arany, ezüst és drágakövek bevásárlása.

Javitó műhely,

leggyűrűk nagy választékban.

Sikerült ismét egyikét azoknak a piszkos, alacsony dolgoknak elkövetni, melyek olyan gyakoriak mostanában körülöttünk. Bukarestbe mennek a brassói szászok tüntetni a magyarság, a magyar állami hatóságok ellen! Nem fogjuk ezt elfelejteni. Odatesszük a többi „kedves” emlékeink közé. Aztán majd adandó alkalommal előszedjük ezt is, mint a szász hazafiság remek példáját. Roth ur tanítványa, nagytiszteletű urunk, szüksége volt Önnek erre az üdvözlésre?

Belföld.

Brassó, szept. 5.

Széll Kálmán miniszterelnök tegnap visszaérkezett Bécsből Budapestre. Ugyan csak tegnap érkezett vissza Darányi miniszter is, ki Erdélyben tanulmányuton járt.

Minisztertanács volt ma Budapesten, melyen az összes miniszterek résztvettek s a miniszterelnök beszámolt bécsi utjáról.

József főherceg az éjszakát nyugodtan töltötte. Komplikáció nincs, a javulás rohamos. A részvétlívratok egyre érkeznek, köztük van Lónyayké is.

Külföld.

Brassó, szept. 5.

A király tegnap délelőtt külön kihallgatáson fogadta Széll miniszterelnököt, ki a kihallgatás előtt tanácskozott Körber osztrák miniszterelnökkel.

Transzvál északnyugati részében élénk hadműveletek folynak. A burok megkísérlették a johannisburgi vízművek elpusztítását, de nem sikerült; Hart tábornok elűzte őket.

Pekingből jelentik: Csung herceg a szövetségesekkel való tárgyalás megindításán fáradozik. A pekingi palotát orosz csapatok tartják megszállva, hogy megakadályozzák a fosztogatást.

Zeneoktatásról

Brassó, szept. 5.

Hogy a zenei oktatás a nevelés, a kedélyi élet és erkölcs nemesítés szempontjából mily fontos azt tárgyalnom nem szükséges talán, de sajnos, több városban tapasztaltam, hogy ezt ugyan belátják, mégis csak azon módon cultiválták, amelynek több évi eredménye néhány felkapott népdal, couplet, tánczdarab; avagy a „Szűz imája” és többféle szajkó módra betanult verkli repertoire volt.

Ily zeneoktatásra szükség nincs. „Hiszen művész nem lehet mindenki!” mondják sokan. Nem bizony. A zeneoktatásnak nem is az a célja, hogy művészeket neveljünk, hanem az, hogy az ifju lelkét a szép, a nemes iránt fogékonnyá tegyük, hogy a zene fonséges titkaiba beavatva később bánatunkban vigasztalónk, fájdalomunkban enyhít adónk legyen, s örömlünkben velünk örüljön, szóval lelkünknek egy igaz jó barátja legyen.

Sajnos igen sok szülő van, ki gyermekét csak azért taníttatja, mert — divat. Az ilyen intentioval nevelt gyermek nemcsak terhére válik a zeneoktatásnak, de az eredmény érdekében szigort alkalmazó oktató működése a gyermekeknél sőt a szülőknél is visszatetszést szül, a végeredmény pedig az, hogy a hibát a szülők sem a gyermekben, sem ön magukban, hanem a tanítóknak keresik.

Pedig ne a szülő igyekezzék az oktatót befolyásolni, hanem neki kell az oktató szavát meghallgatni és gyermekek érdekében azt követni. Ahol ez a bizalom hiányzik ott oktatásnak helye nincs, s ha netán akadna olyan, aki az óradíjakat ily oktatásért zsebre vágna, az lelkiismerettel

nem bír, hivatását téveszti. — Oktatásból üzletet csinálni könnyű, de nem tisztesség.

Sok szülő fordult e szavakkal: „Én taníttatnám a gyermekemet, de nem tudom, van-e hozzá tehetsége?”

No hát ezt én se tudom, mert ha tudrám, ebből jövedelmezőbb és kényelmesebb megélhetési forrást tudnék a tanításnál.

De azt tudom, hogy nincs olyan emberi lény, akiben a zene iránt való érzéknek legalább egy paránya meg ne volna. — Épen azért ne azt kérdezzék, van-e tehetsége, hanem mondják: azt akarom, hogy gyermekem testével a lélek együtt fejlődjen, nemesedjen!

Ne a gyermektől kérdezzék, vajon van-e hozzá kedve? Hiszen a gyermeknek minden újsághoz kedve van, de oly könnyen veszíti azt, mihelyt a legkisebb akadályt le kell győznie.

Valamint a középiskolák rendeltetése általános szellemi műveltség terjesztése, úgy a zeneoktatás hivatása az általános lelki műveltség elhíntése.

Csak ezután jön szóba, avagy nyilvánul a tehetség, amely utat kíván magának a művészetig; csak ezután nyilvánul a tehetség hiánya, de nem leverőleg, mert hisz ő ismerni tanulta a művészet alapjait, s ha ő maga oda el nem is jutott, örömmel, gyönyörrel üdvözli ismerősét, jó barátját, a tehetséges művészetet.

Ilyennek kell lennie a zeneoktatásnak, s lehetővé kell tenni, hogy ez minél általánosabb legyen.

Ezen cél szentesítette s hozta létre, a különböző zeneiskolákat.

Ma már hazánkban minden nagyobb városban létezik ily intézmény és épen Brassó, hol tudtom szerint általában nagyban kultiválják a zenét, maradt ily fontos dolog iránt közömbös.

A zeneiskolák célja a zenei nevelést bárkinek is lehetővé tenni, s míg egyeseket az általános zenei műveltségre tanítja

büvös vadásznak tartá az elzárkozott, fiatal Ilinszkyt s keresztet vetve kerülte útjában. Elátkozott, félve félt laknak volt háza elhíresztelve.

Ha azonban a szomszédvároskába póstaküldeményekért belovagolt, egymásután kandikáltak ki az ablakokon a kíváncsi nők:

— Ki ez? Be szép, be csinos!

Egy ily alkalommal szokott vendéglőjébe betérve, a megérkezett lapok olvasásába volt elmélyedve. A szomszédasztalokat végig vidéki uracsok foglalták el: pópák, dászkelek, jegyzők, bírák s jobb módú földeszek. A küszöbön levő követválasztás esélyei tarták a dákorumán propagandistákat izgalomban. Gyűlöltek azt az elzárkozott büszke Ilinszkyt mint magyart, de félték tőle mint büvöstől.

— Ejh, mit! Csak nem prikolics.

— Probáld meg Juón, ha bátorságod van!

S Juón uram, a dobrai jegyző fogadásból észrevétlenül az olvasásba merült Ilinszkyhez lép s csattanós pofot mér arczára. Hangos röhögés követé a hősített.

Mint a villám ugrik fel a sértett

ifju s megmarkolt székével olyat sujt a merésznek fejére, hogy az legott halva rogy a földre. Az egész vendégsereg ijedten rohan ki a szobából, Ilinszky pedig nyugodtan visszaül és tovább folytatja az olvasást.

Ennek aztán szomorú vége lőn. A fegyház létszáma egygyel szaporodott: Ilinszkyvel. Darócz fegyencruhába bujtatták s tollfosztásra tették magánzárkába. Hajlított butoresizolásra fogták; s majd lámpatakarításra s fehérneműmosásra került a sor. A szagos fegyencszennyest beteggé tette, s mert félték a felelősségtől, saját kérelmére a lakatosműhelyben alkalmazták. Itt legalább tiszta levegőt szívhattott.

Eltelt az év, s a szótalan, engedelmes rabra szebb hajnal derengett.

— Ilinszky! — szólt az igazgató — mátol fogva irodai munkákra alkalmazom. Kérdemelte a szabadabb mozgást. A fegyőrparancsnok értesülni fog erről.

A fegyőrparancsnok pedig addig lakott az igazgatón, hogy eselése megszökött s ügyes fegyenczre volna szüksége a háznál, míg Ilinszkyt a vöröshaju szigorú ember szolgálatába bocsátá.

Hejh, be kár volt!

Volt a visszatérítő modoru fegyőrparancsnoknak szép fiatal neje, zárdában nevelt kényes nő, ki Ilinszky láttára először érzé azt a szívdobogást, mit szerelemnek neveznek. A fegyenczet gyöngéd figyelemmel árasztá el s elhalmozá szeretetreméltóságával.

— Hisz Ön uri, mivelt ember! szokta mindig mondani.

Az elkényesztetett fegyencz épen elvégezte a szobatakarítást, míg az urnő kiemenőben volt, s felhasználva annak távollétét, zongorához ül s ábrándos dalokat csal ki a billentyűkből. Beethoven Fidélijából játszta a rabok dalát könyekig elérzékenyülve. Háttal ült az ajtóval, melyen a nő halkan benyit s odaosonva a zongoraművészhez, annak homlokára forró csókot nyom.

A fegyencz felvillanyozva tárja ki karjait a nő felé és szenvedélyesen keblére szorítja, úgy hogy édes fájdalomában az felsikolt. A nő reszketett mint a nyárfa, könyes szemei kitárultak s rángatózó ajkai édes tejillatot lehettek. Rabjává lett a rabnak.

De Ilinszky erőt vett magán s lefek-

meg, a tehetségeseket a művészet útjára készíti elő.

Szervezetileg hasonlít az elemi és középiskolákhoz, csak hogy míg ott az osztályok kezdők és haladók szerint külön-külön taníttatnak, itt lehetőség több osztály együtt nyer oktatást.

A zeneiskola kezdők és haladók arányában egy előkészítő és 6 gyakorlati osztályra szakad összesen 7 évi időtartammal.

Ennek végeztével válik ki a tehetség s fejlődhetik művészetté.

A tanítási mód következő:

10—12 különböző osztálybeli növendék részesül egy időben oktatásban és pedig úgy, hogy minden egyes növendéknek a tananyag külön magyaráztatik meg gyakorlatilag átvétetik és egyik a másikat figyelni tartozik.

Minden egyes növendék külön-külön eljátsza a feladott dolgokat, az oktató a hibákra figyelmezteti, a feladandó új anyagot átveszi a tanulóval, azt megmagyarázza.

Ez mind a 10—12 növendéssel megtörténvén, a kezdő hallja, ami a haladottabbnak volt mondva, s mire ő oda ér, már nem találkozik egész ismeretlen dologgal, s ami máskülömben nehezére esnék, sokkal könnyebben sajátítja el.

Akik e tanítási móddal nem ismerősök, könnyen oda vetik: Nem ér semmit a gyermekekkel 10—15 percre foglalkozni, hisz az alatt nem tanulhat semmit!

Hát vajjon az iskolákban a tanár elmagyarázván a tananyagot, azt meg is tanítja külön mindegyikkel? Nem otthon kell azt a gyermeknek megtanulni?

Legyenek meggyőződve róla, hogy az a 10—15 perc elegendő annyi mutató és magyarázatra, hogy az a gyermek otthon gyakorolva azt, szorgalmasan a következő órára megtanulhassa.

Gyakorolni a növendék kötelessége, nem az oktatóé. Valamit 10—15 perc alatt megmagyarázni és átvenni lehet, de azt begyakorolni 2—3 óra sem elég.

Ha az oktatónak az átvett és megmagyarázott dolgot a növendékekkel begyakoroltatni is kellene, úgy egy szülőnek

sem volna elég kincse a gyermek egy évi oktatásához sem.

Nemcsak az én meggyőződésem, de a zeneiskolák látogatása is igazolja, azok létjogosultságát és kulturális fontosságát.

Míg a magánoktatásnál az igyekezet és szorgalom iránt az önérték és hűség felkeltése sok növendéknél hiába való fáradság, addig a csoport tanításánál bármily közömbösség legyen a növendékekben, egy pár pirongató, esetleg feddő szó a többi kisebb vagy nagyobb növendékek előtt mint oly eszköz, amelylyel a restség és hanyagság bizton csökkenthető.

Igyekezet és önérték fejlesztésére szolgálnak a havi értesítők, melyekkel a szülők havonként értesítetnek a gyermek haladásáról, s így a szülőknek is módjában áll a gyermeket feddés avagy dicsérettel a munkára serkenteni. Ugyancsak e célú szolgálják a hangversenyek, időszaki vizsgák, eltekintve attól, hogy itt tanulja meg a növendék leküzdeni azon félelmet, amely igen sok gyakorlottabb játszónál is előfordul, hogy mások előtt játszani nem mer.

Mindezen előnyök és eszközök a magánoktatásnál hiányoznak, és éppen ezért minden szülőnek ajánlhatom, hogy gyermekét a biztos eredmény érdekében lehetőleg e csoport (iskolai) rendszerben oktattassa.

A magánoktatásnak csak akkor és ott van helye, mikor ezen iskolai nevelésen túlesve, a növendékben a zeneművészet iránti határozott hajlam és tehetség nyilvánvaló.

E szempont vezérelt arra, hogy a zeneiskolák lényegét, bár röviden is, ismeressem. Bár sikerülne ez irányban való társadalmi mozgalomnak indító szálat az erre hivatott körök kezébe juttatni.

Gaál Pál.

HIREK.

Brassó, szept. 5.

— **Tanév megnyitás.** A brassói állami főreáliskola ez idei tanévét ma délelőtt nyitották meg ünnepélyesen, az intézet tornacsarnokában. Megdöbbentő jelenség, hogy

míg az intézet maga évről-évre gyarapodik, s a tanulók létszáma ez évben is emelkedett, a szülők közönye az iskolaügy iránt határtalan. A megnyitó ünnepélyre alig két-három szülő tartotta érdekesnek megjelenni, holott az intézetnek közel 250 növendéke van. Az ünnepély a Szózat elénekklésével kezdődött, majd Rombauer Emil kir. főigazgató az ismeretszerzésről mint erényről mondott határos beszédet az ifjuságnak. Az ünnepélyt a „Hymnus“ elénekklése fejezte be. A rögtönzött ifjúsági énekkart Binder Jenő tanár vezette.

— **Zeneoktatásról** szóló külön cikünk szerzője ugyan az a Gaál Pál, aki városunkban szeptember hóval fogja zenészi tanfolyamát megnyitni és pedig már ezuttal zongora, ének, és cimbalom tanszakkal. E tanszakok mindegyikére a tandíj havonként 5 forint. Minden egyes tanszakon a növendékek heti 3-szor nyernek oktatást, azonkívül a haladottabbak hetenként egy órában külön zeneelméleti oktatásban is részesülnek, amiért azonban semmi külön díj nem fizetendő. Szegénysorsu, de jó tanulók, iskolafőnökük avagy városi előljáróság ajánlatára ingyen avagy fél-tandíj fizetése mellett kapnak bármely tanszakon oktatást. Jelentkezhetni lehet mindennap délelőtt 10—12 és délután 3—5. Bíró Sándor igazgató urnál.

— **A Roth-féle levelezőlap és a posta.** A kereskedelmi miniszter rendeletet intézett a posta- és távirat hivatalokhoz, hogy a „Stephan Ludwig Roth“ arcképével s nevével ellátott és egy zenésített versszöveget tartalmazó kettős levelezőlap alaku nyomtatványok netán postára adott példányait ne továbbítsák és ne kézbesítsék.

— **A „Gazeta“ földrajzi tudománya.** A helybeli oláhnyelvű lap földrajzi tudása valóban bámulatba ejt. Hogy is ne, mikor nevezett laptársunk megdöntve a földrajzi ismeretek eddigi tételét, az oroszországi Kronstadtot egész nyugodt lélekkel helyezi a Finn-öböl mellékéről a Fekete-tenger partjára. Piczinyke tévedés ez! Mindössze csak egy darabocsk a föld! S mi ez a „Gazeta“-nak, mely úgy is a holdban szeret kalandozni, a hol pedig a távolság kicsinyes dolog! Bliktri! De ebből a bliktriből egyet mégis tanulhat a „Gazeta.“ S ez: ha laptöltelékre van szüksége, csak olyasmit írjon, a mivel nem leplezi le szörnyű foku tudományos voltát, földrajzi dolgokkal pedig egyáltalán ne foglalkozék, mert az ő földrajzi ismerete nem terjed túl a — Havasalföld határán!

— **Viz a pinczében.** Ha valakinek a pinczéje borral megtelik, jó dolog, de ha vízzel telik meg, bizony nem a legkellemesebb. Ilyen nem kellemes helyzetbe jutott tegnapelőtt este két fekete-utcai háziúr. A vízvezeték főcsöve megrepedt s a víz ennek következtében betódult a 7 sz. alatti ház pinczéjébe. A magasabb fekvésű pinczéből a víz átfolyt a 9. szám alatti ház mélyebben fekvő pinczéjébe, úgy, hogy abban métermagasságnyira állott a víz. A megrémült háztulajdonosok a tűzoltó állomásról szivattyút hozattak s nyolcz embert állítottak munkába, hogy a vizet a pinczéből eltávolítsák s így az esetleges nagyobb kárnak elejét vegyék. Hosszas munka után sikerült a víz beszívárgását megakadályozni, s így aztán a vizet is ki lehetett szivattyúzni a két pinczéből. Nagyobb kár nem esett.

tetvén a nőt a kerevetre, az ajtón kiosont. Hiába parancsolta a durva fegyőrfőnök másnap a házhoz. Nem engedelmeskedett. Más foglalkozást kért. Erre a parancsnok hozzáütött, mire a fegyencz dühében nekirohant s majdnem megfojtja, ha az örök meg nem akadályozzák.

Guzsba verték, vasba, hogy csontjai is ropogtak bele s napig hagyták éhen-szomjan. A ki ezt kiállja, nem sokáig viseli a fegyenczruhát. Belehal, vagy megőrül.

Ilinszky is kórházba került. A derék orvos megmenté ugyan életét, de a csendes örütség tünetei már mutatkozni kezdtek a szerencsétlenen. Egy hangot nem szólt, csak folyton danolt, és danolt főleg néma este, könnyezve és epedve kikönykölvén az ablakba, hogy hallja panaszát az a nő-ott szemben.

S az a szenvedő, bánatos fiatal nő addig hallgatta, addig hallgatta azokat a keserves hangokat, míg arcának rózsái elhervadtak s álmatlan éjei kétségbeesésbe üldöztek.

Életének egyetlen rózsás álma volt, s az is szétfoszlott mint az őszi köd! . . Mire is élni?

Mérgett vett. Mennyasszonyi ruhájában ott feküdt halva a kereveten, melyre oly annyiszor zokogva borult volt, összekulcsolt kezekkel, hanyat. Akár egy ártatlan alvó angyal!

A kórházba szállították, ravatalra fektették. És meglátta őt a csendes örült, mellétérdelt, sirt és nevetett, összecsókolva ajkát, lecsukott szeméit s hideg kezecskéjét. Alig bírták őt a szép tetemtől elszakítani. A durva kezek!

És feltételeken szabadságolták. Menjen haza! Van miből élnie. Mit vesződjének itt vele?

Mikor Ilinszky, mint élő halott, mint roskatag rom, a fegyház kapuján kitá-molygott, egyik fegyőr gunyból füttyköst nyomott kezébe, mire ez hangos zokogásra fakadva, nyakába vette a végtelen nagy országutat.

De nem haza felé.

744—1900 végreh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a brassói kir. járásbíró 1900. évi Sp. III. 763 számú végzése következtében Dr. Feiler Ignác ügyvéd által képviselt Erdélyi Ede javára Kozelka Sándor ellen 60 kor. s jár. erejéig 1900 évi június hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 227 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: házi butorok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíró 1900-ik évi V. III. 211/2 számú végzése folytán 60 kor. tőkekövetelés ennek 1900 évi február hó 8 napjától járó 5% kamatai, 1/3 % váltó díj és eddig összesen 60 kor. 80 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Brassóban, Kőbánya-utca 5 h. sz. a. leendő eszközölésére 1900 évi szept. hó 7. napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fogják adni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Brassó, 1900. évi aug. hó 21 napján.

Ladányi

kir. bírósági végrehajtó.

Mantsu J. Helén

Árvaház-utca 7. szám alatt

Zongora órákat

ad csekély díjazás mellett kezdőknek és előrehaladottnak is. Ugyanott lányok felvételnek

Koszt és szállásra.

4.9(1 2)

973—1900 végreh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1897 évi 429 polg. számú végzése következtében Titz Sándor javára Steiner Adolf ellen 100 kor. s jár. erejéig 1897. évi márcz. hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1922 korra becsült következő ingóságok, u. m.: házi butorok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíró 1900-ik évi VIII. 314/6 számú végzése folytán 100 kor. tőkekövetelés, ennek 1896 évi augusztus hó 13 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 33 kor. 70 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Brassóban Weis-Mihály-utca 26 szám alatt leendő eszközölésére 1900. évi szeptember hó 22 napjának délután 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Brassó 1900. évi szeptember hó 3. napján.

Ladányi

kir. bírósági végrehajtó.

Arlejtési hirdetmény.

Brassó vármegye Botfalu község közbirtokossága a község határában tervezett vízrendezést vállalati úton óhajta létesíttetni. Összes földmozgositás körülbelül 80.000 m³, mintegy 40 km. hosszban, és pedig:

1. Niederfeld	határrészben	25000 m ³
2. Mittelfeld	"	25000 "
3. Obentfeld	"	15000 "
		összesen 65000 m ³

csatorna, és ezenkívül 2. pont alatt Mittelfeld határrészben 16000 m³ árvédelmi töltés földmunka van előirányozva, amely munkák f. é. szept. 17-én megkezdendők és még folyó évben bevégezendők

Biztosíték 1. csoportnál	600 k
2. "	1000 k
5. "	400 k és

a kereseti összegből a végelszámolásig minden előlegfizetésnél visszatartandó 10%. —

Vállalkozók f. é. szept. 11-én d. e. 10 óráig zárt, nevezett időben szóbeli ajánlataikat az illető munkacsoport és egységáruk megnevezésével Botfalu község-házánál a biztosíték előzetes letétele mellett bejelenthetik. Az ajánlatok közül a birtokosság szabadon választ.

A szerződés minta Botfalu község-házánál, a tervek a brassói kulturmérnöki hivatalnál megtekinthetők.

Botfalu, 1900. szeptember 4.

Közbirtokosság.

Üzlet megnyitás!

Brassó város és vidéke n. é. közönségének van szerencsém ezennel becses tudomására hozni, hogy a helybeli piacon Kolostor-utca 19 sz. a. törvényszéki leg bejegyzett

Király Lajos

ezég alatt, egy női- és férfi divatár, valamint fehér- és asztalnemű üzletet nyitottam.

Kellő szakképzettségem és tapasztalataim, párosulva elegendő alaptőkével, azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy a szakmámba vágó igényeknek teljese- sen megfelelhettek.

Vállalatomat a n. érd. közönség becses pártfogásába ajánlva, maradok

Kiváló tisztelettel

Király Lajos.**A legjobb**

zongorákat és pianínokat kitűnő anyagból, szilárdan kidolgozva, finoman és izlésesen kiállítva, csodálatos hanggal és hangtartással, egy harmadik pedállal (hárfaregister „Specialitát”) a melylyel gyönyörű, gyöngéd hang-hatást lehet elérni, szállítják a cs. és kir. udvari zongoragyárosok **Stingl Testvérek**, az osztrák és magyar monarchia legnagyobb zongoragyár tulajdonosai, 33 kitüntetés és két rendjel birtokosai. Minden zongoráért, amelyet e cégtől vesznek, 10 évi jótállást vállalnak. Válogatott példányok megtekinthetők és megpróbálhatók **Jaschik Gyula** zenetanárnál, Árvaház-utca 6 sz. I. em. Egyetlen zongorakedvelő se mulassza el ezen hangszerek megtekintését, avagy kipróbálását.

Keletre fel!

Alulírott bátor vagyok a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy

f. é. szeptember 15 és 20-ika

között egy szakember vezetése mellett

kirándulást

rendezek

Konstantinápolyba

és pedig mesészerű olcsó árban,

65 forintért személyenként.

Ezen árban bennfoglaltatik a II oszt. gyorsvonat-jegy Predeáltól és a II. oszt. hajójegy oda és vissza.

5 napi szabad tartozkodás Konstantinápolyban. Lakás, reggeli, ebéd és vacsora valamint kocsibér.

A ki ezen ritka alkalmat föl akarja használni jelentkezzen alólírott cégnél legkésőbb szeptember hó 10-ig.

Jeckel Ernő,

szállító üzlete.

Brassó, Hirscher-utca 19.

Levélbeli kérdezősködéseknél kérek válaszbélyeget. 458 (5—7)

Utazás oda és vissza, 5 nap tartozkodás.